

«Sport inevitably, unavoidably recapitulates society, the character of its human and institutional relationships, and the ideological and value sentiments rationalizing and justifying those relationships» ('L'esport com a reflex inevitable de la societat, el caràcter de les seves relacions humanes i institucionals, i els sentiments ideològics i de valors que racionalitzen i justifiquen aquestes relacions')

Harry Edwards

«Sport inevitably, unavoidably recapitulates society, the character of its human and institutional relationships, and the ideological and value sentiments rationalizing and justifying those relationships». A la meua tesi de la Universitat de Cornell del 1971, vaig anomenar-ho «el primer principi de la sociologia de l'esport».

D'aquest principi, se'n dedueix que els conflictes ideològics i de valors i les contradiccions en disputa en una societat s'expressen d'alguna manera en els seus esports. I allà on hi hagi moviments actius provocats per les condicions imposades a una part en relació amb conflictes ideològicament emmarcats i alimentats, aquests conflictes, ja siguin per raça, classe, gènere, religió o ideologia política, també es reflectiran en l'esport.

En el fons, gran part de l'expressió política de l'esport relacionada amb les condicions existents i compartides amb la societat en general són lluites per l'«autoritat definitiva»: lluites per establir la legitimitat de les definicions de la situació d'un grup.

A Amèrica, per exemple, els interessos predominants no han considerat mai que els negres siguin testimonis acreditats de les seves pròpies experiències, els seus resultats o les seves realitats. Aquesta és una situació que perdura i que es remunta a l'esclavitud dels negres quan l'amo blanc d'esclaus negres deia: «Els meus esclaus són feliços!» i els esclaus van dir «Volem ser lliures!», i van protagonitzar més de tres-centes revoltes violentes d'esclaus per demostrar-ho, en gran part sense èxit. Avui dia, aquests conflictes definitoris s'han expressat i encara s'expressen, per exemple, entre altres qüestions, en la versió de violència

policia autoritzada sota la protecció de la placa de policia, amb el telèfon que va captar l'assassinat de George Floyd.

La protesta del jugador de futbol americà Colin Kaepernick contra aquesta violència i el seu desterrament de la Lliga Nacional de Futbol americà van ser només un exemple modern d'un esforç per suprimir la legitimitat de la definició negra, un pensament que els mitjans de comunicació tradicionals han col·laborat a propagar conscientment. Tornant a l'any posterior a la guerra civil fins al tombant del segle xx, fins i tot els personatges i les actuacions més reeixides dels atletes negres van passar per alt als mitjans de comunicació (com el cas de la victòria per KO de Jack Johnson contra Tommie Burns el 1908 o les dues medalles d'or als Jocs Olímpics del 1932 d'Eddie Tolan, o fins i tot l'actuació de Jesse Owens amb quatre medalles d'or als Jocs de Berlín del 1936, més enllà de la seva utilitat en la propaganda antinazi anterior a la Segona Guerra Mundial; malgrat tot, als cinemes nord-americans, no es van projectar les curses de Tolan ni les d'Owens en aquell moment, però sí que es van poder veure les actuacions dels atletes blancs guanyadors de medalles olímpiques, perquè als nord-americans negres no els vinguessin perillosos deliris d'igualtat o, fins i tot, superioritat. D'altra banda, quan es donava el cas que no s'ignoraven del tot, les actuacions dels esportistes negres de vegades s'interpretaven als mitjans de comunicació com a «instintives, animals», o fins i tot –com en el cas tant de Jack Johnson com, vint-i-set anys després, de Joe Louis– s'interpretaven com un comportament «salvatge» sense sentit.

L'auge de la tecnologia moderna de comunicacions de masses i la incapacitat del pensament convencional per gestionar-la i controlar-la han «anivellat el camp de joc definitori» a un grau sense precedents. Els atletes i altres activistes implicats en lluites definitòries ja no depenen dels mitjans de comunicació convencionals per emmarcar i projectar les seves accions i la definició de la seva situació, això és tan cert com que l'assassí de George Floyd avui dia és a la presó perquè un adolescent negre de disset anys va gravar el que va suposar un assassinat sota l'empara de la placa policial, una situació massa habitual contra la qual els negres havien protestat durant generacions i que la societat i els

mitjans de comunicació convencionals havien negat amb vehemència per definició.

Aquesta presentació explorarà les ramificacions i l'impacte de la tecnologia dels mitjans de comunicació moderns en l'activisme esportiu i ho compararà amb els reptes passats als quals s'enfronten els activistes, així com les meves pròpies experiències en l'organització i la implementació dels objectius del Projecte Olímpic pels Drets Humans fa més de mig segle.